

РЕШЕНИЕ

№ 225

гр. Благоевград , 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ** в публично заседание на двадесет и седми април, през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Надя Узунова
Членове:	Румяна Бакалова Миглена Йовкова

при участието на секретаря Мирела Гълъбова
като разгледа докладваното от Румяна Бакалова Въззивно гражданско дело
№ 20211200500347 по описа за 2021 година

Производството е образувано на основание чл.258 и сл.ГПК по въззивна жалба,подадена от ИВ. СТ. М. от гр.Г.Д.,насочена против,с което са отхвърлени предявените от нея искове по чл.344 ал.1 т.1-3 КТ.Твърди се, че обжалваното решение на първоинстанционния съд е неправилно, поради нарушение на материалния закон и необоснованост.Развити са подробни съображения за смисъла и приложението на основанието за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.328 ал.1 т.10 КТ след изменението на този текст ,публикувани в Д.в. бр.98/2015 в сила от 01.01.2016г.Поддържа се,че чл.328 ал.1 т.10 КТ неправилно е приложен във вр.с чл.69в КСО.

Моли да се отмени обжалваното решение и се уважат претенциите,така както са формулирани в исковата молба.

В срока по чл.263 ал.1 ГПК е постъпил писмен отговор от другата страна в процеса-Основно училище „Свети Паисий Хилендарски“ с.Б. община Г.Д. обл.Благоевград,с който се оспорва жалбата.Становището се поддържа и в съдебно заседание от процесуалния представител на

въззиваемия.Моли да се потвърди обжалваното решение и в писмена защита се излагат подробни съображения, в насока неоснователност на изложените във въззивната жалба оплаквания.

Благоевградският окръжен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните и в съответствие с правомощията си, регламентирани в чл.269 ГПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимирана страна, в законоустановения за това срок и при спазване изискванията за редовност по чл.260 и чл.261 ГПК, поради което е процесуално допустима.

Производството пред районния съд е образувано по искова молба на И.М. против ответника ОУ „Свети Паисий Хилендарски“,в която са предявени обективно съединени искове с правна квалификация по чл.344 ал.1 -3 КТ за отмяна на заповед № РД -08-2821.09.2020,издадена от Директора на ОУ „Паисий Хилендарски“ с.Б.,да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност,както и да се заплати обезщетение за времето,в което е останала без работа поради незаконното уволнение в размер на 8788лв.

Въззивният съд приема за установена следната фактическа обстановка:

Няма спор по делото, че ищцата е работила в ответното училище ,като е заемал длъжността "старши учител" в начален етап на основното образование по безсрочно правоотношение .

На 23.09.2020г. при условия на отказ на ищцата е връчена заповед №РД-08-2 от 21.09.2020г. с която на основание чл.328 ал.1 т.10 КТ във връзка с чл.69в КСО е прекратено трудовото й правоотношение с училището,считано от 24.09.2020г.,поради придобиване на право за пенсия за изслужено време и старост.

Няма спор по делото, че трудовото правоотношение на ищцата е прекратено едностранно от работодателя, без тя да е завила желание да упражни правото си на ранно пенсиониране .Получава наследствена пенсия.

От заключението на финансово- счетоводна експертиза се установява, че размерът на обезщетението по чл.225 ал.2 КТ е 8760 лв. за периода от 24.09.2020г. до 24.03.21г.

Освен това вещото лице е докладвало, че по реда на чл.69в КСО необходимата възраст за пенсиониране на ищцата е 58г. и 6 месеца, а по правилото на чл.68 КСО е 61 години и шест месеца. Изискуемият се осигурителен стаж на ищцата към момента на прекратяване на трудовото правоотношение е 25г.8 м., а при пенсиониране по чл.68 КСО изискуемият се осигурителен стаж е 35 години и 10 месеца. Ищцата има общ осигурителен стаж 41г. 3м.11 дни.

При извършване на въззивен контрол за законосъобразност и правилност на първоинстанционното съдебно решение, в рамките поставени от въззивната жалба, съдът след преценка на събраните от първата инстанция доказателства намира, че обжалваното решение е неправилно, а подадената въззивна жалба е основателна.

В конкретният казус, първоинстанционният съд е приел, че правото на работодателя да пристъпи на основание чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ към предсрочно пенсиониране на учител при наличие на съответните предпоставки за това и тази му преценка не подлежи на съдебен контрол. На такъв контрол подлежи обстоятелството дали са спазени изискванията предвидени в общата норма на чл. 68 от КСО или в специална, приложена с оглед възрастта и осигурителния стаж. В конкретният случай, училището-работодател е приложило специалната разпоредба на чл. 69в от КТ и по делото няма спор, че ищцата, към момента на прекратяване на трудовия ѝ договор, има предвидените в посочената норма учителски осигурителен стаж и възраст. Следователно към момента на прекратяване на трудовия договор на ищцата, за нея са били налице предпоставките на специалната хипотеза на чл. 69в от КСО за прекратяване на договора ѝ. Гореизложеното е мотивирало първата инстанция да приеме извършеното уволнение за съобразено със закона.

Въззивният съд намира изводите му относно приложението на материалния закон за неправилни.

В Д.в. бр. 107 от 2020 г.) т.е. след издаване на процесната заповед текста на чл.328 ал.1 т.10 КТ е променен и сега е в редакция „че по инициатива на работодателя, трудовото правоотношение може да се прекрати“ „при придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, освен в случаите на чл.69в КСО; при навършване на 65-годишна възраст – за професори, доценти и доктори на науките, освен в случаите на пар.11 ПЗР на ЗВО.

В определение №177 от 12.03.21г. ВКС 3-то г.о. по гр.д.№3374/2020 е приел,че самият законодател при последващо изменение на разпоредбата,с цел премахване на противоречие в нормата и да внесе яснота относно смисъла на закона и обема на уредените случаи,изрично е изключил от хипотезата на чл.328 ал.1 т.10 КТ случаите на ранно пенсиониране при учителите.ВКС е посочил,че целта на изменението е не да се преуреди правоотношение заради изменени обществени условия,а именно за да се внесе яснота при тълкуването на правната норма.

С оглед на това,въззивният съд се позовава на практиката на ВКС ,изразена в решение № 43/22.07.2019 г. по гр. д. № 2035/2018 г. на ВКС IIIг. о и решение № 123 от 30.05.2017 г. по гр. д. № 3817/2016 г. на ВКС, IV г. о.Тези съдебни актове се отнасят именно до уволнения по чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ, извършени след 01.01.2016 г., поради което възприетите в тях постановки се явяват актуални и относими към процесното уволнение.

В Решение № 43/22.07.2019 г. по гр. д. № 2035/2018 г. на ВКС IIIг. о. ВКС приема, че новата разпоредба, въведена с чл.69в КСО е специална спрямо общата норма за пълна пенсия по чл.68 КСО и чл.68 а КСО и "... не може да се възприеме тезата на касатора- ответник, че в чл.328 ал.1 т.10 пр.1 КТ в действащата след 01.01.2016 г. редакция, приложима в конкретния случай е уредено право на работодателя да прекрати с предизвестие трудовото правоотношение във всички хипотези на придобиване на право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, т. е. - и в хипотезите на т. нар. "ранно пенсиониране", а не само при придобиване на право на "пълна" пенсия в общата хипотеза на чл.68 КСО.Т. е., след 01.01.2016 г. работодателят може да прекрати трудовото правоотношение по реда на чл.328 ал.1 т.10 пр.1 КТ само при придобиване право на "пълна" пенсия в общата хипотеза на чл.68 КСО,

но не и във всички останали хипотези на придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, т. е. - и в хипотезите на т. нар. "ранно пенсиониране", една от които е тази по чл.69в КСО.

В този смисъл е и определение №5 от 07.01.2021г. ВКС по гр.д. №2858/2020 3-то г.о.

ОС Благоевград намира,че заповедта, с която на ищцата е прекратено трудовото правоотношение не е съобразена със закона и посоченото в нея правно основание не води до такива последици,поради което я отменя.

С оглед на това основателен е и искът за възстановяване на И.М. на заеманата преди уволнението длъжност.

По иска с правно основание чл.225 ал.1 КТ съдът съобрази следното:

Пред първоинстанционния съд ищцата е представила два броя трудови книжки и в тях не е бил отразен друг трудов стаж,освен този,който е придобила при последния си работодател-ответника.

Заседанието по същество е проведено на 27.01.2021 г.С молба от 23.02.2021г. и щцата е поискала да ѝ бъдат върнати оригиналите на трудовите книжки и на 24.02.2021 г. съдът се е разпоредил да ѝ се върнат.След молбата на ищцата и одобрението на съда ,в кориците на делото са останали само заглавните страници от трудовите книжки.Т.е. ищцата е доказала,че е останала без работа до 24.02.2021г.След тази дата,дори и пред въззивната инстанция не са представени доказателства за оставането ѝ без работа за остатъка от определения от закона срок,в който тя има право на обезщетение.С оглед на това,обезщетение следва да ѝ се присъди за периода от 24.09.2020г. до 24.02.2021 г. т.е. за 5 месеца в размер на 7300 лв.

При тези съображения и липсата на споделяне на изводите на първата инстанция, съдът намира,че обжалваното решение следва да се отмени,като се постанови друго,с което се уважат предявените искове.

На основание чл.78 ал.1 ГПК на ищцата се дължат направените разноси във всички инстанции,а ответникът следва да бъде осъден да заплати д.т. и разноси по делото.

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА изцяло решение № 6596 от 17.02.2021г., постановено по гр.д.№ 941/2020 по описа на РС Г.Д., вместо което ПОСТАНОВЯВА :

ОТМЕНЯВА като незаконосъобразна Заповед №РД-08-2/21.09.2020г. на Директора на ОУ „Свети Паисий Хилендарски“ с Б. община Г.Д., с която е прекратено трудовото правоотношение на ИВ. СТ. М. на основание чл.328 ал.1 т.10 КТ във вр.с чл.69в КСО.

ВЪЗСТАНОВЯВА ИВ. СТ. М. на заеманата преди уволнението длъжност- „старши учител,начален етап на основното образование“ в ОУ „Свети Паисий Хилендарски“ с Б. община Г.Д..

ОСЪЖДА ОУ „Свети Паисий Хилендарски“ с Б. община Г.Д. да заплати на ИВ. СТ. М. от гр.Г.Д. сумата от 7300 лв. обезщетение за оставянето ѝ без работа за периода от 24.09.2020 г. до 24.02.2021г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 27.10.2020г. до окончателното ѝ изплащане, като отхвърля тази претенция над уважения размер до претендирания от 8788.56 лв.

ОСЪЖДА ОУ „Свети Паисий Хилендарски“ с Б. община Г.Д. да заплати на ИВ. СТ. М. от гр.Г.Д. разносните пред ОС Благоевград в размер на 400 лв. и пред РС Г.Д. в размер на 700 лв. адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА ОУ „Свети Паисий Хилендарски“ с Б. община Г.Д. да заплати по сметка на ОС Благоевград сумата 150 лв. д.т. и разноси от 285.35 лв. за експертиза.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____